

Jeklarna se upira povelju mesta - Nov načrt glede Spanije

Republic jeklarska družba dala pripeljati na svoje prostore Pullmanove vozove, v katere je nastanila stavkoke. — Unija protestira proti temu triku. — Dokazovanje, da je policija izzvala izgred, v katerih je bilo sedem oseb ubitih.

Chicago, Ill. — Takorekoč v zadnjem trenutku je Republic jeklarska družba izpremenila svoj prvotni načrt za nasprotovanje ukazu, ki ji ga je dal mestni župan Kelly, da morajo stavkokezi v njeni tovarni v So. Chicagi zapustiti tovarno, češ, da zdravstveni predpisi ne dovoljujejo stanovati v tovarnah. Ukaz se je imel izvršiti do 1. ure popoldne v ponedeljek. Objavilo se je najprej, da bo družba skušala potom sodne injunkcije preprečiti mestu izgon stavkokozov; premislila pa se je in si izmislila drugo nakano. Izposodila si je od železniške družbe 21 Pullmanovih vozov in jih dala prepeljati na tovarniške prostore in v te so se nato stavkokezi preselili.

V torek je poslal mestni zdravst. department posebne izvedence, ki imajo ugotoviti, ali bodo ti vozovi odgovarjali zdravstvenim predpisom. Proti temu triku družbe pa je dvignila protest jeklarska unija, rekoč da to krši določbe meddržavne trgovske komisije; Pullmanovi vozovi so namreč po določbah te komisije namenjeni za promet in ne za stanovanja. V tej zadevi se bodo vodila torej še legalna preklanja.

Pred sodiščem se je v torek vršila obravnava proti dvema stavkarskima voditeljema, katere je državno pravništvo obdolžilo, da sta maščevala stavkarje k spopadu s policijo v nedeljo teden, pri čemer je bilo ubitih sedem oseb. Pri obravnavi je njun advokat dokazoval, da niso stavkarji izzvali in pričeli omenjenega spopada, marveč je bila policija prva, ki je udarila. Omenil je pri tem, da bi se to lahko razvidelo iz filmskih slik, ki so se vzele ob tistem času. En film pa, ki ga je vzel fotograf Paramount filmske družbe, je moral biti oddan senatskemu odboru, ki preiskuje slučaj. Neki drugi film, ki ga je vzel neki pastor, je pa zaplenila policija, ki je obenem imela tudi pastorka samega zaprtega 19 ur. Ako bi se mogel od policije dobiti ta film, je povdaril advokat, bi se na njem jasno lahko videlo, da je bila policija prava povzročiteljica tistih nesrečnih izgredov.

Vodstvo jeklarskih stavkarjev je v torek poslalo Inland jeklarski družbi, katere je ena treh družb, ki so prizadele od sedanjestavke, poziv, naj pristane na glasovanje med delavstvom, ki bo določilo, katera unija naj ga zastopa pri kolektivnem pogajanju z družbo. To glasovanje je predpisano v Wagnerjevem delavskem zakonu. Vodstvo unije CIO povdarja, da ima večino delavstvo za seboj, in je pozvalo družbo, neaj to upošteva in določi čas,

JUGOSLAVIJA NE BO PLAČALA

Obvestila Amerika, da ne more poravnati obroka na vojni dolg.

Washington, D. C. — Približuje se 15. junij, ko bi morala ameriška vlada prejeti od evropskih držav svoj polletni obrok na odplačilo vojnega dolga. Kakor že dolga leta prej, pa bo prejela vlada tudi ob tem času namesto plačil izraze "obžalovanja." Med prvimi državami, ki so poslale tako negativno obvestilo, je bila Jugoslavija. V torek je javila ameriški vladi, da ne more poravnati svojega obroka, ki znaša za zaostalimi plačili vred znesek \$1,875,000.

DEKLE BREZ SLEDU IZGINILO

London, Anglija. — Ne da bi zapustila kako sled za seboj, je pretekli terek izginila 21 let stara Diana Battye, ki je dobro znana v tujakšnjih družabnih krogih in je tudi pričakovala, da bo sprejeta kot kino igralka. Policija je odredila preiskavo po celi Angliji in opazuje tudi vsa pristanišča. Slučaj je izredno zagoneten in si z njim belijo glave najboljši detektivji. Pred nekaj dnevi je prejela dekle nemo grozilno pismo, v katerem jo je neznane opozoril, naj boljše ravna s svojim zarotencem, nekim Asquithom. Toda tudi zarotenc je prejel podobno pismo, v katerem je bil posvarjen, naj boljše skrbi za dekle. Izginila je dekle, ko je nesla neko pismo na pošto zadnji terek; od tedaj je niso več videli.

NOV KRVAVI ČIN ZLOČINCA ODKRIT

Cleveland, O. — Sled novega divjaškega zločina se je pretekli ponedeljek odkrila v tujakšnjem mestu, ki je bil po svojem zverinstvu podobno osmerim zločinom, ki so jih bili odkriti tekom zadnjih dveh let in pol. Pod mostom Cuyahoga reke so namreč našli v vreči lobanjo in okostje neke ženske, ki je utegnilo tam ležati okrog leta dni. Kakor se je ugotovilo, je morala umorjena biti kaka nigerska ženska, stara okrog 35 let. Njeno truplo je bilo razsekano in stlačeno v vrečo. Kakor omenjeno, je bil to že deveti zločin, izvršen na podobni način. Do prvega takega odkritja so prišli 5. septembra 1934.

V vsako slovensko katoliško družino slovenski katoliški dnevnik "Am. Slovenec!"

kdaj se lahko prično razgovori za kolektivno pogodbo.

NAZIJI RAZJARJENI

V nov srd jih je spravil dunajski kardinal.

Berlin, Nemčija. — Komaj so nemški naziji dodobra izlili svoj srd nad čičaškim kardinalom Mundeleinom, že se je oglašil neki drugi kardinal Innitzer, kateri je povdarjal vzorno obnašanje nemške duhovščine in, da so nazijske obdolžitve nemoralnosti neutemeljene ter da se le zaradi par slučajev blati celokupna nemška duhovščina. Opozoril je nazije dalje, da Nemčija zaradi teh nezastidljivih obdolževanj izgublja ugled v inozemstvu.

NADOMESTEK ZA OTROŠKI AMENDMENT

Washington, D. C. — v poslanski zbornici se je zadnji teden stavlil nov predlog za amendent nov ustavi za odpravo otroškega dela v industriji. Ta predlog bi nadomestil prejšnji tozadevni amendent, ki daje kongresu kontrolo nad otroci do 18. leta, ki pa se vleče že skozi 13 let in ga je doslej sprejelo le 29 držav. Po novem predlaganem amendentu bi se omejila starost otrok pod vladno kontrolo na 16 let, s čimer bi odpadlo ugovarjanje proti amendentu zaradi nevarnosti, da bi vlada kontrolirala otrokovo vzgojo.

MLADA FILMSKA IGRALKA UMRLA

Los Angeles, Cal. — Obiskovalci kino gledališč bodo gotovo pogrešali v bodoče mlado, živahno igralko Jean Harlow, katera je preminula pretekli ponedeljek po 10 dnevni boleznii. Pokojna je bila stara 26 let ter si je pridobila znaten filmski sloves. Njena plača je znašala \$4,000 na teden in zapustila je premoženje, vredno okrog milijona dolarjev. Zadnje čase je imela vodilno vlogo v novem filmu "Saratoga," katerega produciranje se bo zaradi njene smrti zdaj opustilo.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

EKSPLOZIJA V KEMIČNI TOVARNI

Whiting, Ind. — Med tem, ko so delavci preizkušali neki novi aparat s stisnjanim zrakom, je v tujakšnji kemični tovarni nastala pretekli ponedeljek plinska eksplozija, ki je enega delavca ubila, enajst drugih je bilo pa ranjenih.

KRIŽEM SVETA

Berlin, Nemčija. — Novo prijateljstvo med obema evropskima diktatorjema, Hitlerjem in Mussolinijem, je prišlo do vidnega izraza, ko je zadnji ponedeljek podelil Hitler Mussoliniju odlikovanje Velikega križa nemškega orla, katero je bilo nedavno ustanovljeno.

Belgrad, Jugoslavija. — Nemški zunanji minister von Neurath, ki se nahaja v Jugoslaviji na obisku, si je v ponedeljek ogledal najboljši jugoslovanski polk, na kar je konferiral z min. predsednikom Stojadinovičem. Izrazil se je, da je to le prijateljski obisk.

Mexico City, Mehika. — Očividno na posredovanje vlade se je končala stavka 18,000 petrolejskih delavcev, ki so počivali 11 dni. Delo se je podvzelo v torek, dočim so se vodila nadaljnja pogajanja z industrijo.

PRED RAZKOLOM V ANGLIKANSKI CERKVI

London, Anglija. — Kakor že poročano, je nastalo v anglikanski cerkvi precej ropota, ko je pastor Jardine proti volji škofov šel v Francijo poročiti Edvarda in Mrs. Simpson. Pričakovalo se je, da utegne to povzročiti razkol v cerkvi in da bo liberalnejša struja šla za tem uporniškem pastorm. Ta domneva se vedno bolj utrjuje in podprl jo je Jardine sam s svojim izjavo. Ta pastor je znan kot "pastor revežev" in si pridobiva čimdalje več pristašev zlasti v ubožnejših pokrajinah, kjer ljudstvo težko prenaša letne davke, ki jih mora plačevati anglikanski cerkvi.

ZA VARNOST OB OBREŽJU

Nov sporazum med štirimi velesilami, da se izolira vojna v Španiji.

London, Anglija. — Iz zanesljivih krogov se je v torek objavilo, da so se štiri velesile, Anglija, Francija, Nemčija in Italija, zedinile glede novega načrta, po katerem se naj bi preprečilo tujezemsko vmešavanje v špansko vojno in se obenem zagurala večja varnost tujezemskim bojnimi ladjami, ki patrolirajo ob španski obali.

Načrt obsega tri točke, med katerimi določa prva, da se razširi varnostni pas, v katerem se smejo gibati ladje na patrolji v svrhu, da si poiščejo zavetja ali si nalože kurivo. Po drugi točki se ima dobiti zagotovilo od vodstva obeh španskih armad, da se ladje na patrolji ne bodo nadlegovale. Tretja točka pravi, da se ima podvzeti posvetovanje med velesilami v slučaju, ako bi bila kljub tem varnostnim odredbam napadena kaka taka ladja. Končno določa sporazum, da se imajo tujezemske ladje ob Španiji sicer pravico braniti, ako bodo napadene, nikakor pa ne smejo na svojo roko podvzeti čin maščevanja, kakoršnega je nedavno izvršila Nemčija, ko je bombardirala mesto Almeria.

Načrt se bo predložil v odobritev obema španskima bojučima se strankama.

LETALKA PRELETELA ATLANTIK

Dakar, Franc. Senegalija. — Ameriška letalka Amelia Earhart je na svojem nameravanem poletu okrog sveta napravila že precejšen kos pota. Iz Zed. držav je podela v južno Ameriko in iz Braziliije se je nato odpravila preko Atlantika ter ga tudi preletela pretekli ponedeljek, in sicer iz mesta Natal v St. Louis, Afrika. Za to razdaljo, ki znaša okrog 1,000 milj, je potrebovala nekaj nad 13 ur.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Iz Jugoslavije

Nenavaden dogodek v Litiji ko so še živemu človeku zvonili zadnji uro. — Nesrečna Prekmurska vas, kjer so v enem tednu bili trije požari. — Meteor nad Škofjo Loko. — Smrtna kosa, nezgode in nesreče.

Živemu je zvonil mrtvaški zvon

Litija, 10. maja. — Zadnjo soboto se je nenadno oglašil v zvoniku mrtvaški zvon in naznanjal Litijčanom, da se je zopet ena duša poslovila s tega sveta. Ljudje so ustavljali drug drugega in se vprašali: "Komu zvonil?" — "Gospoda Dimca so pripeljali z reševalnim avtom iz ljubljanske bolnice, pa je med prevozom izdihnil," je šla novica od ust do ust. Vsakdo je dejal: "Škoda prijaznega moža." In so seveda vedeli takoj povedati o nesreči prijubljenega gospoda. Albert Dimec je bil uradnik na ljubljanski železniški direkciji, stanoval pa je v Litiji. Nedavno je zbolel na hripi, nastopile so komplikacije, da je moral v ljubljansko bolnišnico.

Seveda so še pristavili Litijčani v pomilovanju nad njegovo nesrečno usodo, da si je zadnja leta uredil ličen dom na Frtici, kjer je nameril preživeti pokoj. Zdaj mu je nenadna smrt preprečila vse načrte.

No, davi se je zvedelo drugače. Ko so pripeljali gospoda Dimca v Litijo, je neki njegov prijatelj razumel, da so privedli Alberta že mrtvega. Stopil je takoj do cerkvnika in mu je naročil, naj zvonil prijatelju Dimcu zadnjo uro. Cerkovnik je seveda šel takoj pozvanjat z navčkom.

Ce se bo tukaj izpolnil stari rek ki pravi, da dolgo živi, kogar pomotoma prištejejo med mrtve, bo g. Dimec gotovo še dolgo živel.

Požar za požarom

V vaši Panovcu v Prekmurju je kmetu Ivanu Hariju ogenj uničil gospodarska poslopja z vsemi zalagami slame in sena, da je utrpel 60,000 din škoda. Naslednjo noč se je rdeči petelin pokazal pri njegovem zetu Ivanu Krčmarju. Zgorela mu je hiša s gospodarskimi poslopi, vsa živina in poljski pridelki. Z njima deli kot tretja žalostno usodo pogorelega posestnika Franciška Hari. Tudi njeje pogorelo gospodarsko poslopje. Vsi trije pa niso imeli ničesar zavarovanega. Prepogosti požari priprečevalno govore, da požari niso slučajni, temveč podtaknjeni. Orožniki pridno iščejo požigalca.

Svetel meteor

Škofja Loka, 14. maja. — Velik meteor se je pojavil v sredo ob 21.45 na nebu. Redki Škofjeločani, ki so bili tačas na prostem, so ga videli nad Polhovgrajskimi Dolomiti v obliki izredno žarečega svetlega traku, ki je drsel z veliko naglico proti Peljanski dolini. Med potjo se je meteor razkral v dva konca, ki sta potem, ko sta se jela spuščati proti zemlji polagoma ugasnila, puščajoč za seboj kar viden pas dima. Gledalci so mnenja, da je morala kje pri nas zdrsniti kepa neznane snovi na tla.

Napaden

S cepini so trije moški napadli nekega večera 43 letnega rudarja Ivana Jeraja z Rečice pri Savinji in mu zadali težke poškodbe.

Smrtna kosa

V Počehovi je umrl Franc Felser, progovni delavec star 42 let. — V mariborski bolnici je umrl Anton Butolen, strojarski mojster star 63 let. — V Ljubljani je umrl Alojz Knafelc, upokojeni inšpektor državnih železnic in odlični planjski delavec star 78 let.

Okraden

Posestniku Josipu Štromajerju pri Sv. Petru nižje Maribora so še neizsledeni uzmo- viči odnesli oblek, perila, čevlje in raznih drugih predmetov za nad 2000 dinarjev. — Na Javorniku pri Guštanjnu so se pojavili vlomci pri mlinarju Kalinšku ter mu odnesli za več sto dinarjev pre- kajenega mesa.

Neprevidnost

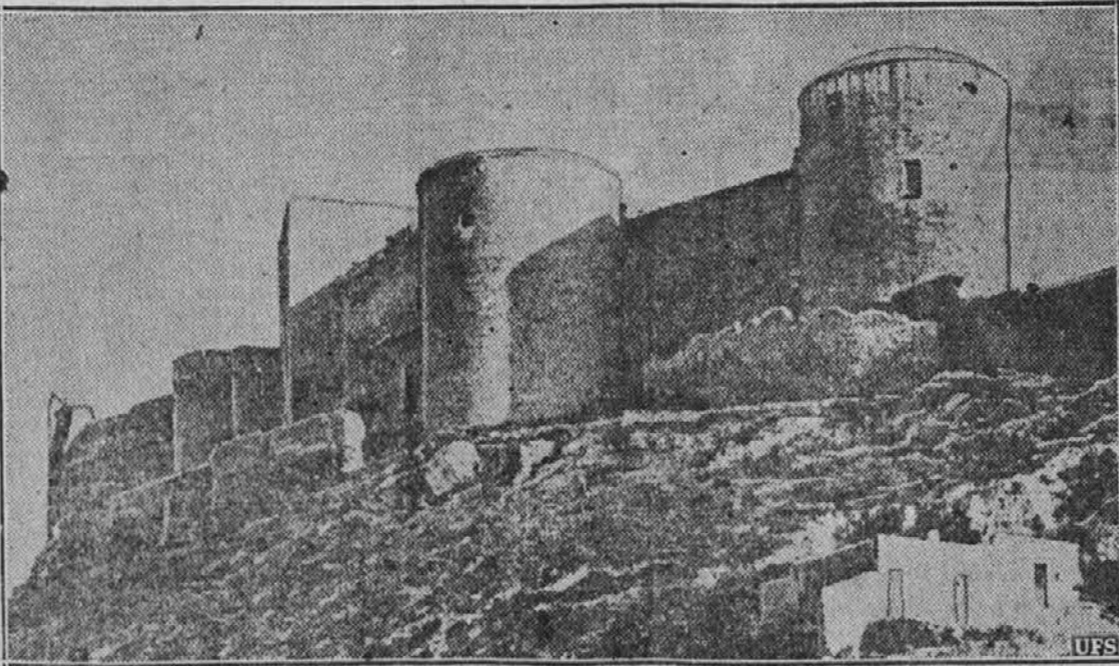
Osemnajstletni hlapec Janez Horvat iz Strmova je preizkušal pištolo, pa je ravnal pri tem silno neprevidno. Pištola se je naenkrat nepričakovano sprožila in krogla je Horvata zadela v levo roko, da je moral iskati pomoč v bolnici.

Na varnem

V ljubljanske sodne zapore je bil pripeljan Lojze Anžlovar, doma s Tlake pri Sv. Križu. Orožniki so ga že dalje časa zasledovali, ker je Anžlovar le preveč rad segal po tuji lastnini.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

ZGODOVINSKA TRDNJAVA OBSTRELJEVANA

Razburjenje po celi Evropi so nedavno povzročili Nemci, ko so obstreljevali špansko obrežno mesto Almeria, vendar pa se je napeta situacija v veliki meri ublažila. Slika kaže zgodovinsko trdnjavo, ki stoji na hribu nad omenjenim mestom in ki je bila ena tarč nemških granat.

DENAR V STARI KRAJ

oščijamo po dnevnem kursu. Včerašjo so bile naše kune:

V Jugoslavijo:		V Italijo:	
Za:	Din:	Za:	Lir:
\$ 2.55	100	\$ 6.50	100
\$ 5.00	200	\$ 12.25	200
\$ 7.20	300	\$ 30.00	500
\$11.65	500	\$ 57.00	1000
\$23.00	1000	\$112.50	2000
\$45.00	2000	\$167.50	3000

Pri večjih svotah poseben popust.

Za izplačila v dolarjih: a \$5. pošljite \$5.75. — Za \$10. pošljite \$10.85. — Za \$25. pošljite \$26.00.

Vsa pisma pošljite na:

JOHN JERICHO

1849 W. Cernak Rd., Chicago, Ill.

AMERIKANSKI SLOVENE

The first and the oldest Slovenian newspaper in America.
 Ustanovljen leta 1884.
 Established 1884.
 Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in danov po praznikih.
 Issued daily, except Sundays, Mondays and the day after holidays.

Izdaja in tiska: **EDINOST PUBLISHING CO.**
 Naslov uredništva in uprave: **1849 W. Cermak Rd., Chicago**
 Telefon: CANAL 5544

Naročnina:		Subscription:	
Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnem, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na depise brez podpisa se ne odira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

POZOR!—Številka poleg vašega naslova na listu znači, do kedaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Volk in jagnje

Tista o volku, ko je volk nahrulil z visokega brega do li v nižavo malo ovčje, da mu ta kali vodo, je vsem znana. Zagrozil ji je, če ne bo menjala, da bo z njo obračunal, jo raztrgal in pohrustal.

Prav tako, kakor tisti ovčici se godi katoliško mislečim članom pri SNPJ. Mi smo na to že več let opozarjali. Dokazali smo, kako so znali lawndalski prefriganci loviti ribice v naših katoliških vrstah za svojo jednoto. Dokazali smo že večkrat, kako so se znali pririti do vodstva, kako so znali spraviti skozi na konvencijah taka nelogična in nedemokratska pravila, da je naravnost sramota za katoliško misleče člane SNPJ.

Ali je to demokratično, pošteno in pravilno, da se komu ob vstopu objublja vso svobodo v verskem in političnem oziru, potem se pa neprestano njegovo prepričanje zasmehuje in kritizira ter še celo v pravila vključi take sramotilne točke, kakor je tista, ki prepoveduje onim rojakom, če bi bili slučajno izvoljeni v cerkvene odbore, biti pravico izvoljeni tudi v kake društvene odbore njihove organizacije. Je to svoboda? Je to demokracija?

Na zadnji cleveandski konvenciji pa je urednik predlagal predlog, ki je tudi sprejet, da ne sme noben član ovirati izvajanja svobodne misli pri jednoti in njenih publikacijah. Ako ni ta predlog podoben na las istim pravljicam o volku in ovčici, potem sploh noben slučaj ni. Volk bi tudi predlagal kaj takega, namreč, da ga nihče ne sme ovirati pri njegovih potih, ko bi hodil po ovece v kako stajo.

Pa pravijo in pišejo v svojem rdečem trobilcu, kako so demokratični?! To pa to! Demokratični pa tako!

Za čuditi se je, da članstvo jednote take prismođarije mirno prenaša. Ali ni v njihovih vrstah nobenega pametnega in treznega človeka več?

Brošura "Naše Straže" je silovito uplivala na duhove v rdečih vrstah. Mislili smo že, da so vse rdeče papige zaspale v svojih kotih, ker nekatere so res že močno postarane in niso več mlade. Najprvo je brošura grozno razpabila "velikega mojstra", da je razkačeno zaropotal in turbobno naglasil vest, da Burbonci napadajo jednoto. In ta turbobni glas je predramil vse papige, ki so nekatere bolj hitro, druge bolj počasi v ozadju ponavljale besede "velikega mojstra". Zdaj pa že kaže, da so vse lepo utihle, le tuintam se še čuje kak civk. Kot zadnja papiga je zacivkala neka rejena teta iz Ottawe, ki pravi da je tako čista, da njej pod nobenim pogojem mlinski kamen ne sliši. Srečna dušica, če je res taka...!

Znani holywoodski Kantor, o katerem pravijo, da je najhitrejši govornik na svetu je zadnjič enkrat bleknil tudi eno pametno. Čvekal je o čudežih in izjavil da za Holywood je n. pr. to velik čudež, da je on že dvajset let poročen. Res ali ne, čudež je, če bi bil in če je — namreč za Hollywood, kjer se razni igralci in igralke parijo, kakor no, saj veste kje...

Naši naprednjaki, ki hočejo biti kajpada "ultra-napredni" tudi v tem oziru holywoodsko navado posnemajo. "Veliki mojster" na primer, ko je prišlo do razhoda pri prvi in ko je našel drugo, se je dvignil iz nižav navadnih plebejcev in tako imamo gospoda "velikega mojstra" pod enim in "gospodično" pod drugim imenom. Tako je prav, če smo naprednjaki bodimo "naprednjaki" na celi črti ali pa nič, pravi "veliki mojster". Nekateri pa pravijo, da srake vedno srake ostanejo, neglede kako se z tujim perjem šemijo.

Nekateri ljudje so tako sami vase zaverovani, da mislijo, da se ves svet suče okrog njih. Svet pa se je vrtil svojo pot ko njih ni bilo na svetu in se bo, ko jih več na svetu ne bo.

Pred nekaj leti je sv. Oče, papež Pij XI. naslovil na španske škofe te le besede: "Vi vidite jasno razmere, v

katerih živimo in kaj sedanji časi zahtevajo od katoliških sil. Na eni strani mi objokujemo, da družba postaja vedno bolj paganska, v kateri luč katoliške vere vedno bolj pojema. Potem takem je čut krščanstva in čistota in poštenost morale zelo potrebna do prav alarmantne stopnje. — Na drugi strani pa nas skrbi, ker duhovščina ni zadostna, da bi šla nasproti temu z vsemi potrebami sedanjega časa. Med vsemi različnimi ljudstvi duhovščina ne more uveljaviti svojega svarilnega glasu in tudi ne more do stika z vsemi različnimi ljudmi. — Odtod izvira tista potreba, da morajo postati vsi katoliški možje apostoli. Zdej je potrebno, da katoliško laičstvo ne stoji ob strani združeno, ampak da nastopa združeno z cerkveno hierarhijo, jo udano posluša in izvršuje njena naročila in da deli odgovornost v svetem boju za obnovo krščanskega duha in krščanske morale in da sodeluje pri delu in molitvi za ta namen."

ODMEVI S SVETETOVE NOVE MAŠE

Forest City, Pa.

Novomašni zvonovi pri Sv. Jožefu v Forest City so politihnil, da se oglase bogzna kdaj zopet. Takega slavja slovenska cerkev v Forest City še ni videla, kakor je bila letošnja nova maša Rev. Andreja Svete, OFM. Saj se je večina obiskovalcev morala zadovoljiti s stojšči, pa še zadovoljni so bili, da so jih dobili! Novomašniku je asistiral kot arhidijakon gosp. župnik F. M. Jevnik; dijakon je bil novomašnikov brat Rev. Avguštin iz Detroita; subdijakon Rev. John Kameen iz Wyoming, rojak iz Forest City; ceremonijar pa Rev. Edward Gabrenja iz New York City; pridigal je Very Rev. Hugo Bren. D. D. Dovošeno naučen pevski zbor pod vodstvom organista Mr. Vincenca Verhovška je pozdravil novomašnika s prelepo pesmijo "Novi mašnik, bodi pozdravljen, od Boga si nam poslan!" Med mašo pa je pel veličastno P. H. Sattnerjevo "Missa Sraphica." — Zvečer je bil novomašniku na čast prirejen banket v Muhichevi dvorani. Mr. John Telban je pozdravil novomašnika, nato pa predal vodstvo banketa gosp. župniku Jevniku. Z govori so pozdravljali novomašnika Very Rev. Hugo Bren iz Lemonta; Rev. Edward Gabrenja iz New Yorka; novomašnikov brat Rev. Avguštin; Rev. John Kameen; Rev. Hugh J. Ruddy iz Nanticoke; Rev. Martin J. Jordan, župnik cerkve sv. Neže; Rev. P. B. Paukstis, župnik litvinske cerkve sv. Antona; Rev. Michael Frohman, župnik cerkve sv. Mihaela; Rev. George Matircho, sošolec novomašnikov iz osnovne šole, ki je imel isto jutro svojo novo mašo, je tudi prišel pozdravit svojega sonovomašnika ter mu želel v vzvišenem poklicu vso srečo. Nato se je novomašnik vsem zahvalil, posebno še mnogostevilnim svojim dobrotnikom.

ki so mu omogočili studiranje do vstopa v frančiškanski red. Pevski zbor je oživljal s svojim petjem praznično razpoloženje; nastopila sta tudi solista Mrs. John Petrich in John Shivit, na piano pa Mrs. Arnold Swetter. Za izbrano postrežbo in za izbornu kuhinjo so imenito poskrbele domače faranke, katere so za to žele priznanje vseh. — Bog živi novomašnika in njegove plemenite dobrotnike in rojake!

VELIKE REČI V WAUKEGANU

Waukegan, Ill.

Društvo Najsvetejšega Imena bo imelo na 12. junija svoje tri-mesečna spoved, v nedeljo 13. junija pri osmi sveti maši pa skupno sveto obhajilo. Takoj po maši bo pa kakor že običajno za-jutrek v šolskih prostorih, potem pa seja. Vsi člani ste vljudno prošeni, da se vdeležite kakor svetega obhajila, tako tudi seja. Zakaj na tej seji se imamo pogovoriti glede izleta ali piknika ki ga društvo namerava prirediti sedaj v letnem času. Vse žene ste prošene, da opomnite svoje može na to dolžnost, ako slučajno sami pozabijo.

Že zgoraj omenjano nedeljo popoldne, to je 13. junija, bo pa "graduation" naše šole Matere božje in predstava, ki jo priredi šolska mladina, kakor že navadno ob zaključku šolskega leta. To bo zadnja zabava v šolski dvorani za to spomlad, potem pa gremo ven v prosto naravo na izlete ali piknike. Dne 4. julija bo veliki cerkveni piknik. Na katerega se cela župnija že sedaj pripravlja. Piknik se bo vršil v Možina Parku. Piknik se prične ob eni uri popoldne in bo trajal do polnoči.

V nedeljo 12. julija pa priredi društvo sv. Jožefa, št. 53, KSKJ. svoj letni piknik isto tam, to je v Možina Parku. Potem slede druga društva in klubi, tako, da bo

za vsako nedeljo kaj prirejenega za zabavo in razvedrilo.

A. K.

MOJI NEPOZABNI UTISI Z AMERIŠKIH BREZIJ

Girard, O.

Ko sem v soboto zjutraj v zgodnji majniški zarji zapušal našo naselbino in se pripravil Mariji Pomagaj za srečno pot, se mi je z veseljem pridružila naša blaga mama Marija Saezič iz Bessermerja, Pa. in pa Mrs. Joe Ferk s sinom iz iste naselbine. Vsi veselo razpoloženi smo se čudili lepoti prekrasne majniške narave. Romantična, vsa v cvetju in zelenju je nas bodrila ta lepota stvarstva, da smo kar pozabili da se vozimo že tako dajavo. Zato smo se večkrat spomnili na rodno gredo, kako smo romali na Brezje doma v stari domovini, kjer smo imeli še večjo božjo pot kot tukaj, ki je pa bila skoro doma. Tukaj je pa treba biti na vse pripravljen da v tako velikem prometu avtomobilov srečno prideš na cilj, za katerega si se odločil. Vožnja od našega mesta pa do ameriških Brezij je dolga 445 milj in to pot sem prevozil v enajstih urah, da smo bili ob tretji uri popoldne že pred romarsko hišo pri Finžgarju, v kateri kraljujeta naša gostoljubna ata in mama Kobal. Najprej nas je on pozdravil in si z veseljem pogladil svoje zalebrke, na katere je jako ponosen. Mama je pa v dvorani pripravljala mize za došle romarske goste za prihodnji dan. Bil sem jako vesel, da sem jo zopet videl čvrsto in zdravo pri polni gorenjski govoric. Nato nas pozdravi naš dobri prijatelj profesor P. Hugo in pa p. Salezij. Oba sta nam želela dobrodoščilo. Ravnotako nas je pozdravila družina Fravs in družina Ferk. Seveda, p. John nas je tudi v imenu Šebelarskega novicijata priščno pozdravil. Ker smo bili od dolge vožnje trudni, smo se kmalu podali k počitku. V tistem nočnem miru sem zasnel da sem zopet enkrat na tem tistem kraju, katerega si je pa božji volji izbrala naša večna majniška Kraljica, da tudi nam ameriškim Slovincem deli iste milosti in dobrote, katerih smo bili deležni v svoji rojstni domovini. Na vse zgodaj sem se prebudil in drobni ptički so nam že prepevali in nas opominjali, da se zavedajmo, da smo na svetem kraju naše matere Marije in na prijaznem gričku, ki je bil ustvarjen po našem Stvarniku, da se je postavila nanj ta božja pot za nas vse. Ko zjutraj pogledam po gričku, se začudim nad lepoto tega kraja, katerega majniško sonce s svojimi zlatimi, žarki obdaja. Nato nas presenečeno pozdravijo tudi naši cleveandski romarji, med njimi Mrs. Marolt in še nekaj družin. Ni pretleko dolgo, ko so pričeli prihajati romarji tudi iz drugih držav, kot so Michi-

gan, Wisconsin in pa veliko rojakov iz okolice. Ob enajsti uri je bila slovesna sv. maša in pridigo je nam romarjem podal v jako lepih in vzpodbudnih besedah č. p. Salezij, da so njegove besede segale globoko v srca ter nam bodo ostale za vedno v spominu. Popoldne ob tretji uri je bil zaključek majniške pobožnosti, blagoslov z Najsv. in petimi litanijami Matere božje. Za to pobožnost je nam pridigal profesor p. Hugo. S solznimi očmi smo sprejemali njegove besede, ki jih je polagal v naša srca in nas spominjal na našo nebeško Mater, h kateri se moramo obracati za pomoč v teh burnih časih. Povedal nam je tudi, da si je naš narod o priliki evharističnega kongresa v Ljubljani izbral majniško Kraljico za svojo narodno patrono. Zato je tudi naša dolžnost tukaj da jo častimo kot našo narodno patrono, kajti smo isti del naroda. Po tej krásni ganljivi pridigi so pa pri litanijah zadoneli vsi romarski glasovi. Petje so vodile č. šolske sestre in vsi smo se v duhu podali čez široki ocean v naše lepe domače kraje, kjer smo se tako lepo učili častiti našo majniško Kraljico ter prepevati njej v čast tako lepe pesmi. Ni ga Slovence pod milim nebom, ki bi mogel zatajiti svojo narodnost, ko zasliši zapeči prelepo slovensko majniško pesem, ki je najlepša na svetu. Solza se mu potopi in v globini srca se mu zgane tisti čut, katera mu je vsadila njegova verna mati in ga opomni, da je tudi on del te majniške pesmi. Ob zvokih te pesmi, se nam vzbudi spomin naših zornih dni, ki so sladka ljubav do Boga in do svojega naroda. — Težko se je bilo posloviti od te nepozabne pobožnosti. — Pred cerkvi smo tudi pozdravili našega Mr. Hočevarja in soprogo, nakar smo se vsi skupaj podali na grič in tako zaključili ta Marijin dan v spominu na vse. V ponedeljek smo se v spremstvu č. p. Salezija podali in si ogledali krásno umetniško delo č. sester, ki so si same postavile križev pot. Č. sestra prednica nas je prav lepo spremljala. V resnici zaslužijo te božje delavke vse priznanje za tako velikodušno delo ki ga vrše v blagor našega naroda. — Ta dan je bil tudi žalosten dogodek, ki tudi jaz sočustvujem z njim. Bil sem navzoč pri sv. maši, ki se je brala za pokojnim sinom družine Sever, ki je na tako žalosten način izgubil svoje mlado življenje. Kot edini sin svojih staršev, je to še bolj žalosten dogodek, da božja roka zahteva osemnajstletnega mladničiča, da položi račun za svoje mlado delo pred večnega sodnika. Imel sem priliko osebno izreči sožalje materi in očetu. Takoj sem videl, da je to jako blaga družina, toda usoda zahteva svoje. — Popoldne se te tudi z daljnega Willar-

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Nagla smrt

Indianapolis, Ind. — Nagle smrti je tukaj umrl rojak Martin Kos. Pokojni zapuša soprogo in dva odrasla sina tukaj. — Mrtvega so našli v postelji Johna Arnskega. Zvečer je šel spat kot po navadi, zjutraj se ni več prebudil. Zapuša soprogo v stari domovini. Oba umrla sta doma z Dolenjskega. — Kritično je bolan Nikolaj Dugar in se nahaja v bolnišnici. — Bog podeli bolnikom zdravje, umrlim pa večni mir in pokoj. — Prizadetim naše sožalje.

Nagla smrt

Cleveland, O. — Tukaj je zadnji teden nagloma preminul dobro poznani rojak John Prhne, v starosti 55 let. Doma je bil iz vasi Orehovca, fara Št. Jernej na Dolenjskem in je prišel pred 30 leti v Ameriko. Tukaj je vodil svojo lastno krojačnico. — Zapuša poleg žalujočih soproge tri sinove, dva brata in eno sestro ter še enega brata v Kanadi, v starem kraju pa mater.

Bolniki

Port Washington, Wis. — Operaciji na golši se je morala podvreči rojakinja Katie Novshek, katero je srečno prestala. — Na težki želodčni bolezi boleha že dalje časa tukaj poznana rojakinja Agnes Rayer. — Težko operacijo je prestala rojakinja Helena Volovlek; zdravje se ji polagoma obrača na bolje.

Vest iz domovine

Cleveland, O. — Tukajšnja rojakinja Mrs. Mary Zupančič je te dni dobila iz stare domovine žalostno vest, da je v vasi Hrovača pri Ribnici umrla Frančiška Bolha, rojena Ilc v starosti 52 let. Pokojna zapuša sina, hčer in brata, ki je duhovnik v domovini, tukaj v Clevelandu pa brata.

Smrt pobira

V Brooklynu, N. Y., je v bolnišnici umrl rojak Marko Stonič, v starosti 65 let. Doma je bil nekje s Primorskega in je živel v Ameriki nad 30 let. Podlegel je srčni hibi in vodenici.

V Clevelandu, O., je umrl v bolnišnici rojak Blaž Bartel, v starosti 46 let. Doma je bil od Sv. Ruperta na Dolenjskem in je prišel v Ameriko pred 25 leti. Zapuša poleg žalujočih soproge tudi dva sina, enega brata v Chicagi, enega pa v stari domovini.

da pripeljale naše rojakinje, med njimi Mrs. Ivana Artač, ki je doma iz vasi Sinje gorice. Vesel sem bil da smo se spoznali. Takoj sem videl, da na farmah, kjer žive naši rojaki, da se jim ne godi preveč hudo. Mrs. Artač je jako veselega značaja in še vedno govori pristno domače govoro. (Dalje na 6. strani)

TARZAN IN LEOPARDSKI LJUDJE

(34)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Tarzan je postal vznemirjen, kajti duh po leopardskih ljudih je nastal kar nenadoma in naenkrat. Ne bo treba nič več dolgo iskati sledi, ki ga bo privedla na cilj, k njegovim sovražnikom. — V nasprotnem slučaju je bil pa Tarzan sedaj v veliki nevarnosti, ko je hotel na vsak način doseči te strašne morilce.

Gospodar džungle Tarzan, ni imel sedaj namena da bi se spustil v boj. Njegov namen je bil izslediti Leopardске ljudi in jim slediti v njihovo skrivno zavetje, v katerem so se zbirali in jih enkrat ob najboljšem primerem času napasti ter tako enkrat za vselej uničiti to strašno gangstersko družbo.

"Tukaj ostani!" je zapovedal Oran-dur: "Jaz pojdem naprej za sledjo." — Izpod velikega drevesa, za katerega so se skrili, so štirje Leopardski ljudje z zadoščanjem gledali na močnega belega moža, ki se je ne daleč pred njimi ravno umaknil v džunglo, kar je bilo znamenje, da je Tarzan šel ravno v nasprotno smer.

Sedaj so Leopardski ljudje sklenili najprej napasti in umoriti črnega vojaka ki je spremljal Tarzana in je sedaj ostal sam, potem se Tarzana. Potih so se splazili iz skrivališča in stekli proti črncu, z dvignjenimi rokami, na koncu katerih so bili ostri jekleni kremplji. Bili so kot štiri strašne pošasti.

MAIL

SOUTH CHICAGO NEWS
—By Just Plain Bill—

South Chicago has spread its "map" over the front pages of daily newspapers ever since the surrounding steel mills went on strikes. Many South Chicagoan Slovenes are connected with this large controversy, and this writer hopes that before long, the steel industry will once again hum to end this great problem.

On May 30, approximately 33 children made their Holy Communion. These 12 boys and 21 girls received the Sacraments at St. George's Church from the Reverend Father Murn, head pastor of the church.

A big, unusual surprise is to be presented to the youngsters of South Chicago. St. George's Church will organize a band and any musical minded child be given a chance of playing an instrument.

As soon as a suitable number of candidates have signed up, the band will start preliminary practice. Lessons are to be given once a week for the small fee of one dollar, including the loan of the instrument.

Imagine this fine opportunity open to every boy and girl for such a low fee. Then after 52 lessons, or a year's training under expert instructorship, the members will be allowed to keep their instruments free of charge.

This chance to play in a band be grasped by every child and the parents should encourage their youngsters to undertake this worthwhile project. The training that they receive will be of a benefit to them when they grow older, for there are wonderful opportunities in the music field.

The Holy Name Society will go to Communion in a body on Sunday, June 13. After the mass, reception for new members will be held in the small hall. Father Marcel declares that he wishes the Holy Name Society to make this a monthly duty, and he intends to ask for volunteers who will perform this desired duty. Those men that willingly do this simple yet beneficial task can be readily seen as the "pick" of the South Chicagoan Slovenian men.

Your's truly surely guessed right on the head when he stated in the last issue of the "Amerikanski Slovenec" that there would be a double wedding in June. Jack Smrekar and Victoria Merkm, and John Werner with Mary Mergole, will be united in wed-lock on June 19.

However, a week earlier on June 12, James Caruso will marry Evelyn Milano. The three weddings will take place at St. George's Church.

The St. Florian baseball squad has opened its 1937 schedule in both leagues, the Calumet Park and Midwest Tourneys. Taking the field with practically the same lineup as last year's championship nine, the St. Florianians have swept through the opposition to gain the top notch in both tournaments.

JOLIET EVENTS

Joliet, Illinois.

Eighty-six boys and girls are to graduate from St. Joseph's parish school, next Sunday, June 13. There will be a high Mass for the graduates at the 8:00 o'clock Sunday morning, and a program in the afternoon, in the church hall. Rev. John Plevnik, pastor of St. Joseph's Church, will distribute the awards.

Father Plevnik is justly proud of his school band, since two of its graduating members won competitive scholarships to the Joliet, Catholic High School, and to St. Francis Academy res-

Here and There

—By JOHN KMET—

The month of June is the time when an unusually large number of blushing brides, and self-conscious bridegrooms leave the house of their parents, and begin to navigate their own ship of happiness through the often turbulent sea of matrimony.

This same month witnesses another general exodus. Numerous schools, of every kind, in every part of our country, throw open their doors, and a large numbers of graduates file out. The more fortunate ones of these graduates will return to school in the fall, in order to continue their education in the institutions of higher learning. And the rest, who have gone as far as they intend to go, will try to find their place in our complex world the best way they can. This process is repeated year after year.

Readers of this paper! have you ever examined the graduation lists in your community? If you have, you have found, that in the case of grade school graduates, we Slovenians are on the par with other nationalities. Comparatively the same number of our children receive grade school education, as that of any other group. In the lists of high school graduates, Slovenian names can still be found, but no longer in the same proportion. Our numbers are less than what they ought to be. And if we should stumble upon lists of college graduates, we are almost surprised to find one or two Slovenians among them.

But, you will say, "have we not our representatives in every profession? Have we not our Slovenian doctors, lawyers, priests, engineers, dentists, nurses and school teachers?"

Yes we have. But we have not nearly as many as we ought. And the reason why we have not more, is that not enough of our young men and women enter institutions of higher learning.

It is not a lack of talent which keeps our youth from higher education. As far as natural gifts of mind and intellect are concerned, we are on equal terms with those most endowed. Experience shows that the few of our young men and women, who strive after higher education, are, as a rule, leaders in their respective classes. In most cases the fault lies with the parents. The parents themselves very often fail to appreciate properly the value and the necessity of higher education, and therefore, they fail to instill in their children proper ambition.

In many cases, parents can not give their children the training and education for which they are fitted by nature, because of lack of money. Frequently boys and girls are forced to quit school and go to work, in order to help support their younger brothers and sisters. No one can find fault with that. But it is also true that in many cases, parents are really able to make the necessary sacrifices for higher education of their children, but they are unwilling to do so. The usual excuses they give sound something like this: "He is big enough to work. He knows enough. We can not feed him for nothing all his life. No one supported me when I was young. I began tending cows when I was six years old."

What answer can be given to such an argument? None. It is just too bad for the boy or girl whose parents are so selfish. The net result will be that history shall repeat itself. Forty years ago an Irishman and a Slovene entered this country on the same day. A week later they met in a steel mill in Cleveland; the Irishman was a foreman by this time, and the Slovene was everybody's flunky. And the only reason for this difference was: that the Irishman knew English when he came here, and the Slovene did not.

Our American born generation will be at the same disadvantage, as were their immigrant parents, unless they receive the same training and education as their more ambitious neighbors. An ordinary knowledge of the English language is no longer sufficient for success as it was forty years ago. Special training and willingness to work are essential for success in the present day.

A QUESTION & ANSWER

pectively. Robert Gaspich won at the Catholic High, and Josephine Zelko at St. Francis Academy.

Word has come around that another member of the parish, Miss Lorraine Kalcich, has been awarded a four years scholarship to the College of St. Francis, Joliet, Illinois. Miss Kalcich has lead her class for four years at St. Francis Academy. Miss Lorraine Kalcich is at present, striving to be chosen as the "Parish Queen" of St. Joseph's parish.

It has been rumored that the worthy opponent of Miss Kalcich, in the face for the parish honors, Mr. Louis Martincich, Jr. has also been offered a scholarship by a well known college. Lou will be remembered for his prowess on the basketball floor. A. B.

THINKER'S COMPLAINT

Of all the modern phenomena the most monstrous and ominous, the most manifestly rotten with disease, the most grimly prophetic of destruction, the most clearly and unmistakably overshadowed by the wrath of heaven, the most near to madness and moral chaos, the most vivid with devilry and despair, is the practice of having to listen to loud music when eating a meal in a restaurant.

Motherhood

Of all the cowards about life, the healthy woman afraid to bear children is the most pitiable and the most punished. If only to-day's wives, otherwise normal, would stop being scared of the best and most natural thing that can happen to them! Too much can be made of certain widely quoted figures on maternal mortality. While the problem is getting earnest attention from doctors themselves, thru their medical associations in New York and elsewhere, yet the actual statistics ought not to be printed without careful preparation. To say, for example, that 15,000 mothers die annually makes the business of having a baby sound pretty dangerous. But this very computation is swelled by the inclusion of all the deaths which occurred not while women were trying to have babies, but while they were trying to avoid having them.

It is right to focus attention on measures to safeguard maternity, but too much alarmist talk frightens women. If only they would realize that there is nothing to dread about the natural function of creation! A normal woman, under proper medical care and supervision, should feel no fear of the process. Probably as much suffering and danger, in the long run, is experienced by women who can have children but refuse to have them as by the mothers of the race. Methods employed to avoid maternity often not only injure health, but imperil life. The woman who brings life into the world, nurses it, cares for it, finds that her whole personality is vitalized and enriched. Having a baby, instead of being a menace to her health and happiness, is the natural stimulation of both.

—Dr. Allan Roy Dajoe,
Catholic Digest: Apr. '37

Pen vs. Sword

—By Just Plain Bill—

Everyday in newspapers appear stories and articles concerning major problems in far distant countries. Flashes from "no man land" in the ruthless Spanish Civil War; current outburst of different phases of communism and facism, both of which are destructive to any form of democracy; the activities of Germany's Hitler in garnering his forces along the Rhine River; all of these are just a few of the "headliners" that we read and read about each day.

Then perhaps in some inner page is printed short articles about some new advancement in science, or something of worthwhile importance. Considering these facts, the general public faces that important question, "Is the pen as mighty as the sword?"

Just Plain Bill dug deep into this "stumper" to finally realize that the pen is generally superior over the sword, even though the newspapers portray the other side of the problem. Their purpose is to gather as many pennies as they can, which is made possible by attracting customers to startling front page news.

Records and achievements of man have been found that reveal life nearly 6000 years ago. However, the barbarians who lived by the sword haven't left any means concerning their existence. While any war goes on, progress is hindered and sometimes thrown back.

Many of the past battles bring general evidence that war and the sword retard man's ac-

Militant Catholics

—BY AN OBSERVER—

We hear so much to-day of Catholic Action—of organization on the part of the laity to assist the hierarchy in Christianizing the world. And then we see the indifference displayed by our Slovenes and we begin to wonder. Not that our Slovenes are any worse than the rest of the nationalities, but the zeal and sacrifice of our forefathers certainly put us to shame. Of course, where religion is superficial, where it lacks a deep conviction that motivates life twenty-four hours a day, where it is nothing more than a police force that commands and forbids—in such instances no real sacrifice will be made in its behalf. We cannot give when we ourselves do not possess. And yet the fact remains that most of our Slovenes are a very easy going lot when it comes to enthusiasm in promoting and defending the Catholic religion.

Have we ever thought of the splendid opportunities our Catholic fraternal organizations could afford in teaching its militant (?) members to answer the centuries-old objections just discovered by our apostate brethren? We limit ourselves to our nationality because we believe in cleaning up our own back yard before assisting our neighbor. The time is here when Catholic lodges must become more than just mere insurance and social societies. The meetings of local branches must be more than just mere occasions where cliques gather and carping criticism prevails. Masons are fraternal organizations and yet the greatest part of opposition to the Church comes precisely from masonic sources. Perhaps our Catholic Slovenian organizations would not be a powerful factor against international enemies of Christianity, but certainly they would be a tremendous force against anti-Christian elements among our own people.

Recently we spoke with a young man who in the past was a member of a free-thinking, American speaking, fraternal organization founded among the youth of our city. Two of the members became imbued with socialism and they began to disseminate their ideas in the lodge. Immediately some of the members became enthusiastic young socialists, but to their dying day they will not know what socialism means. From some source, probably home, these exponents received a few distorted ideas, and because they were never taught to think logically nor taught what religion really means, they seized upon socialism passionately. Anyone with a slight knowledge of what this nonsense is all about, could have made them appear ridiculous. But we have no such defenders, and so these children of apostates rave, seize the professions, and peddle their nefarious doctrines.

Kathleen Norris estimates them correctly when she writes: "These boys and girls of ours who chatter so glibly of communism and socialism... have no cause. They are simply undisciplined children who were not properly trained in their nursery days, who were not told to mind their manners, and obey their elders, and do their duty. Life has been made too smooth for them; learning has been substituted for character development; their absurdities have been permitted to develop until their most ridiculous opinion is received with respect... They are restless adolescents... They love the sound of their own voices, and it excites them to find fault with the world."

Water never rises higher than its level. But if members who appreciate their religion and realize the damage that is being inflicted upon our Slovenian Catholic youths, would begin to enlighten their unfortunate brethren, what a glorious and noble work they would do for Christ and the Slovenian nationality. And in this hour of need, the Catholic that does not rally to the defense of his or her Church is a traitor to the Catholic Church.

complishments and achievements. In the countless struggles, man has shown the manners not of civilized people, but like that of the barbarians centuries ago. Remember that when the sword steps in, civilization steps out.

Ancient history reveals that Egypt and Rome, two powerful nations at their time, reached the zenith of their magnificence when they were ruled by the pen. The various kings outcasted the sword and the results proved that with the pen, safety and prosperity are increased greatly.

A quotation of a famous philosopher mentions that, "The pen is the tongue of the mind." This has been upheld time and time again in the history of man. Famous orations and speeches have defeated the purposes of the sword frequently. Back in the Roman days, Lucius Cataline, a nobleman, plotted with other men of the sword to start a revolution.

But Marcus Cicero, Rome's greatest orator, interfered and because of the pen, the sword was quelled into oblivion. A little later, Julius Caesar was killed by assassins, and through the stirring speech of Mark Anthony, the citizens became aroused and drove the murderers from the city.

Even in the modern time, the pen has gained supremacy over

the sword. Cardinal Mundelein who lives by the pen, spoke by the pen against the actions of Chancellor Hitler of Germany; his remarks and comments have been backed up by men of the pen as well as rosters of the sword.

However, some bright person will pop the question, "What about the sword tearing up the Versailles Treaty in 1936?" But remember, that this important document ended the great World War; it accomplished its main purpose. Treaties have been generally kept by the sides concerned with the problem that arose, and it is to be noted that war has been averted frequently by similar products of the pen.

The pen is well represented by the press. Most of the people are somewhat influenced in their daily thoughts and actions by the mighty presses. Good results are frequently wrought about by the pen. For example, the contributions to this English section aid considerably in relating and describing the progress of the youth.

Thus these articles help to create an era of friendliness and good will among the readers and that is the primary purpose of the pen; to establish and maintain peace and prosperity. Lastly, the sage words of Benjamin Franklin are recalled, "The pen is mightier than the sword"

Jolly Ed Patter

A SOUL-LESS WOMAN

A certain (Miss or Mrs?) Jugg (and the tone of her words sounds like it is M.T.!) writes articles for a monthly publication printed in Chicago. She wants to tell children that they have no souls. Her obvious purpose is to inculcate upon young innocent minds the theory of materialism. In a suave style she seeks to snatch from their little hearts all hope of a future happiness, and in its stead implant the despairing outlook on life, that this material world of ours, in which we grow, sorrow, bleed and die, is the purpose of man's living.

She laboriously tries to reach the simplicity of a child's mind. She endeavours, blightly, to gain the child's confidence, and through a gradual series of muddled notions, impresses the word MATTER upon every budding thought.

Consciousness is matter; reasoning is matter; thought is matter, — and after having stripped all spirituality of its spirituality, she nonchalantly tells the child that it has no soul: that with death "it is all over" as far as the child is concerned.

Her sincerity cannot be doubted. No one could believe that anyone WITH A SOUL, especially a woman, could be so mean as to deliberately and wilfully endeavor to instill into young souls the doctrine of despair. The sincerity of her writings brands her "The Soul-less Woman."

A soul-less woman will have no regard for the rules of correct thinking nor will she have any respect for the laws of morality,— for these are spiritual. She would tell a lie without batting an eyelash, for a lie is forbidden by one of the ten Commandments, and the Commandments are spiritual.

She would tell a child it need not obey its parents, for obedience is demanded by the 4th Commandment. She would instruct a child that it is perfectly right to steal if no one is looking or if the cops don't jail you, for stealing is forbidden by a mythical Commandment. She would inform the child that to kill is just dandy, for responsibility as such cannot be reduced to atoms of matter; and besides, murder is forbidden by the 5th Commandment, and you have never seen the 5th Commandment, nor any other running around loose where you may grab it like a steering wheel of an automobile. Everything that is, is matter; everything that isn't matter, just doesn't exist.

A soul-less woman knows no respect, for respect never has been found in atom form. No scientist has ever gathered respect into a phial to amuse himself in examining it. A soul-less woman knows no laws of the soul. And knowing no spiritual respect, — none is due her.

And get a load of this emanating from her soul-less brain: "Why should they (human beings) deserve it (perfect happiness) any more (Con't. on page 5.)"

SHOD KATOL. TISKA IN PROSLAVA ZMAGE V NEWBURGHU

(Dalje)

Kakor vsakdanji kruh, tako nam je potreben katoliški tisk

Zatem je predsednik shoda predstavil navzočim glavnega slovenskega govornika preč. g. p. Bernarda Ambrožiča, kateri je najprvo izrekel prisrčne čestitke slavljenec in glavnemu zmagovalcu, nato pa je izvajal:

"Ko so nedavno tega kronali angleškega kralja, so rekli, da jim je kralj SIMBOL. Vsa veličanska slovesnost, so dejali, ne velja toliko kralju samemu, kolikor velja ideji solidarnosti in skupnosti angleškega imperija.

Mi tudi slavimo danes tukaj moža, da ga vsi dobro poznamo. Pa mislim, da je tudi nam naš današnji slavljenec v prvi vrsti simbol. Zato ne proslavljamo danes v prvi vrsti g. kanonika, in tudi slavnost sama nima tega naslova, temveč je dobila naslov: shod katoliškega tiska.

Za vse nekaj večjega nam gre ko samo za poslavo zmage g. kanonika. Gre za zmago katoliškega tiska, bolj rečeno, za to gre, da še bolj živo spoznamo nocoj kot smo to že doslej vedeli: katoliški tisk nam je tako potreben za našo duhovnost, kakor je vsakdanji kruh potreben za našo telesnost.

Kaj je tisto, kar se imenuje med nami ameriški Slovenci katoliški tisk? Imamo navado, da naštevamo pod tem naslovom kakih pet listov in jaz nočem trditi, da ne delamo prav. Vendar pa ne bom preveč napačno rekel, če poudarim, da sta zlasti dva lista, Ave Maria in Amerikanski Slovenec, ki v prvi vrsti zaslužita to ime. Naj reče kdo, kar hoče, jaz sem se v teh mesecih naših shodov za katoliški tisk trdnoprečital, da se da meriti katoliška zavednost naših katoliških družin najbolj po tem, če so naročnice in obnem plačnice vsaj enega teh dveh listov, ali pa ob obeh. Ne bom trdil, da sta ta dva lista na višku in da moreta služiti kot zgled, kaj naj bi bil katoliški list, ali eno je gotovo: tako dobra sta, kolikor moreta biti v danih razmerah dobra. Oba si pa iz srca želita, da bi mogla biti še boljša in bi še boljše služila svojememu dobremu namenu.

Willardska naselbina uči druge

Idealno bi bilo, da bi imela vsaka naša slovenska družina, ki sama sebe smatra za katoliško, oba lista na svoji mizi. In še to dostavljam: ne samo, da bi ju imela na svoji mizi na ta način, da si enega ali drugega izposoja od sosedov, ampak da ga res tudi sama plača. Ali smo katoliški Slovenci v Ameriki kje blizu tega ideala? Najbolj se približuje temu idealu neka slovenska naselbina, ki ima tudi svojo cerkev, gori v državi Wisconsin, naselbina, ki je med manjšimi slovenskimi naselbinami v Ameriki, pa prav gotovo zasluži, da se njeno ime sliši enkrat v slovenski metropoli, to je naselbina Willard gori na wisconsinških farmah. Jaz sam do zadnjega nisem vedel tega. Bili smo pa tam preteklo nedeljo in smo naredili račune. In računi kažejo, da je gori od slovenskih ljudi, ki se štejejo za katoličane, devdeset odstotkov takih, ki imajo oba lista in ju tudi plačujejo, 95 odstotkov pa takih, ki imajo vsaj en list in ga plačujejo. Ko smo videli ta odstotek, smo si mislili: čemu je bilo treba na Willardu imeti shod za katoliški tisk? No, recimo, da je bilo to s tega stališča nepotrebno, je bilo pa vsaj koristno zavoljo tega, da se nam je ta resnica od blizu odkrila in da imamo sedaj nekaj, kar lahko postavimo drugim naselbinam za zgled. Kakor nam je koristna reč simbol, tako nam je koristna stvar tudi zgled.

Dober zgled, naj pride odkodkoli, nam je dobrodošel in nas izpodbuda k dobremu. Toda

kolikor bliže nam je dober zgled, toliko bolj vpliva na nas. Vi tu pri svetem Lovrencu imate v svojem g. kanoniku ne samo simbol, imate tudi dober zgled kakor v drugih rečeh, tako tudi v delu za katoliški tisk. Da izpustim druge posameznosti za dokaz te trditve, naj omenim samo njegovo neustrašeno kandidaturu za zmago v kampanji Amerikanskega Slovenca. Ali mislite, da je šel v kampanjo zavoljo te srebrne kuje, ki mu bo danes tu izročena? Ali mislite, da je šel v kampanjo za svojo osebo čast? Predobro ga vsi poznate, ni mi treba zavračati takih misli. Vsi vemo, da je šel na listo kandidatov zaradi stvari same, da na ta način da še posebno izpodbudo svojim lastnim faranom in drugim slovenskim katoličanom širom Amerike, ki jim že samo ime kanonika Omana pomeni izpodbudo, pomeni — program.

Zgled so tu pri svetem Lovrencu tisti navdušeni delavci za katoliško stvar, ki so v teh zadnjih mesecih toliko storili za razširjenje obeh listov v tej župniji: Ave Marije in Amerikanskega Slovenca — zlasti, če se ne motim, Mr. Resnik in Mrs. Gliha. Zgled so vse tiste družine, ki so se zlasti letos, od novega leta sem, naročile na ta dva lista in so s tem pripomogle, da se je polje katoliškega tiska tako razširilo v tej naselbini. Vsem čast in lepa zahvala!

Proč z mláčnostjo!

Marsikaj je že bilo rečeno in zapisano v prid katoliškemu tisku, zlasti odkar smo začeli živahnejšo propagando s pomočjo posebnih shodov, ki se vrše po raznih naselbinah. Večina naših katoličanov razume naše početje in z veseljem pozdravljajo naše delo. Ne moremo si pa kaj da ne bi opazili, koliko je še med nami takozvanega "katoličanstva", ki bi se bolj po pravici nazivalo katoliška mláčnost, katoliško polovičarstvo nego kar naravnost: katoličanstva. Ne najdemo te vrste katoličanstva samo pri posameznikih, najdemo ga organiziranega v organizacijah in družinah, najdemo ga zastopanega v tiskarnah, v uredništvih in v kolonah tiska, ki se trka na prsi, da je katoliško. Tem in takim katoliškim polovičarjem je dovolj katoličanstva, če se kdo gentlemansko obnaša do cerkve, do duhovnika in Boga. Zdi se jim dovolj katoličanstva, če puste lepo pri miru vero in se celo kolikor toliko sami po njej ravnavajo. Da bi se pa malo izpostavili v javnosti za to svojo vero, to se jim zdi že veliko veliko preveč, to se jim zdi že pretirano in izraz verskega fanatizma. Celo tako daleč gre njihovo katoliško polovičarstvo, da se čutijo poklicane, ustavljati take, ki se izpostavljajo v javnosti za katoliško resnico, in jih opominjati, da naj vendar ne bodo preveč sitni in nadležni. Ta sitnost in nadležnost je neprijetna zavoljo tega, ker obstoji nevarnost, da se bo v nasprotnem taboru kdo razburil in se mu celo utegne skaliti voda, v kateri tako lepo mirno lovi ribe, ako smo mi tihi in nič ne stopamo v javnost s svojo "sitnostjo in nadležnostjo."

Vsem takim katoliškim polovičarjem bodi povedano eno na ves glas: Ako je naša katoliška resnica od nas toliko upoštevana, da jo imamo za dobro in resnično, potem je vredna, da jo neseemo v najširšo javnost povsod in vselej, ako pa tega ni vredna, potem tudi med štirimi stenami ne zasluži upoštevanja. Tu je samo dvoje vprašanj: ali — ali. Ali priznajete, da ima katoličanstvo pravico do borbenosti, kadar razmere zahtevajo, ali pa priznajete, da je vaše katoličanstvo samo lepo doneče ime, ki ne pomeni nič drugega ko obleko, ki je drugačna za cerkev, drugačna za ples, drugačna za tovarno.

Vsem takim katoliškim polovičarjem bodi povedano eno na ves glas: Ako je naša katoliška resnica od nas toliko upoštevana, da jo imamo za dobro in resnično, potem je vredna, da jo neseemo v najširšo javnost povsod in vselej, ako pa tega ni vredna, potem tudi med štirimi stenami ne zasluži upoštevanja. Tu je samo dvoje vprašanj: ali — ali. Ali priznajete, da ima katoličanstvo pravico do borbenosti, kadar razmere zahtevajo, ali pa priznajete, da je vaše katoličanstvo samo lepo doneče ime, ki ne pomeni nič drugega ko obleko, ki je drugačna za cerkev, drugačna za ples, drugačna za tovarno.

A GRAVE WED LIKE TO DECORATE

Beseda ljubljanskega škofa Dr. Rožmana

Ljubljanski škof dr. Rožman je napisal v list Regnum Christi, ki je list za mednarodno katoliško propagando, sledeče besede:

"Čeprav je katoliška cerkev po svoji naravi mednarodna, bolj rečeno: nadnarodna, pa kljub temu katoliška mednarodna propaganda nikakor ni odveč. Ko se nasprotniki Cerkev in Boga združujejo v različnih internacionalah, ne smejo katoličani ostati nedelavni in samo čakati, da bo Bog na čudežen način posegel vmes. Bog bo izvojeval svoje zmage potom našega človeškega sodelovanja. — Tesnejša in delavna združitev katoličanov vsega sveta je v mnogih rečeh naravnost brezpopojna zahteva časa. V vseh tistih rečeh, v katerih smo katoličani zaostali pred drugimi: glede tiska, gledališča, kina in radija. To so postojanke, od katerih izhaja javno mnenje. In reči moramo, da so te večinoma v rokah božjih nasprotnikov. — Priznati si moramo, da so naše oči zavezane pred temi dejstvi, ako nočemo videti velikih nalog, ki čakajo katoličane v naših dneh.

Tako naš odlični ljubljanski vladika. Upoštevanja vredne besede, končno pa niso nič drugega kot odmev besed, ki so že ponovno in ponovno prišle s še vse bolj upoštevanja vrednega mesta, izpod peresa in iz ust samega namestnika Kristusovega, svetega očeta Pija XI.

Odlóčimo se — bodimo jasni!

Katoličani! Po svetu rastejo organizacije in stranke in države kakor gobe po dežju, v katerih se bolj in bolj poudarja neomejeno vodstvo od strani voditeljev, slepa pokorščina od strani članov in podložnikov. Mi katoličani imamo voditelje, svoje škofo in papeža, ki ne zahtevajo od nas slepe pokorščine, ki nas ne vodijo z ognjem in mečem, z ječami in pregnanstvom. Povejo nam svoje misli in nas izpodbujajo na katoliško delavnost, to je res. Razložo nam svoje stališče, potem pa prepuste naši razumnosti in naši zavednosti, da pretehtamo njihove besede in odpiramo oči pred dejstvi, ki jih postavljajo pred nas.

Katoličani! Ali naj bo nas sram, jemati besede naših voditeljev z vsrčnostjo v pretres in premislek, kot milijoni slepi in brez premisleka drve za svojimi voditelji, ki jih ženejo s krampom in gorjačo po potih, o katerih sami ne vedo, kam vodijo? Ali moramo res mi sami sebe obpsoditi in se šteti med samosrajčnike in držati roke križem in se ustrašiti vsakega, ki pride nad nas in nam pravi: pridni bodite in nikar nikomur ne pripovedujte, da ste katoličani, razdar Bogu v svojih molitvah in fajmoštru kadar pridete prosit za krst in pogreb? Če je to približno vse, kar vemo o katoličanstvu, potem ni čudno, da imajo božji sovražniki tako mogočno besedo na svetu in da z drzno

Beseda napovedujejo skorajšnji konec katoličanstvu.

Katoličani! Prav te dni in prav tu v vaši sredi se je zgodilo, da se slovenski protikatoliški in brezbožni tabor ni nič obotavljal potegniti kar mogoče ostro črto med svobodno mislijo, ki je po njihovi lastni razlagi toliko kot borbeno brezboštvo, in pa med katoličanstvom. Naravnost z neko satansko slastjo je potegnil tisto ostro črto. Do tega je prišlo in mi moramo biti veseli, da je do tega prišlo. Zdaj vsaj lahko pred vsem svetom pokažemo, da smo imeli prav, ko smo že dalje časa s prstom kazali kje je nevarnost.

Prijatelji! Naša in vaša lista, Ave Maria in Amerikanski Slovenec, sta ponosna na to, da imata svoje zasluge pri tem. Zdaj pa nastane veliko vprašanje, ki se glasi: Ali je naš katoliški tabor vsaj toliko odločen kot se je izkazal za odločnega protikatoliški? Ali se bomo mi katoličani obotavljali potegniti tisto ostro črto od svoje strani??

Odgovor na to vprašanje za nocoj je ta: JAZ NE VEM! Zato ne vem, ker mi še ni znano, koliko je močastosti, koliko odločnosti, koliko vere in koliko katoliške zavednosti v vas, mojih nocojšnjih poslušalcih in v vaših katoliških sobratih in sestrah po drugih slovenskih naselbinah v Ameriki.

Eno pa vem in eno obetam: Lista Ave Maria in Amerikanski Slovenec bosta vsak od svoje strani naredila vse, kar je v njeni moči, da pride čim prej do tiste ostre črte tudi okoli našega tabora. Vam in vsem drugim slovenskim katoličanom v Ameriki pa kratak poziv: ODLÓČITE SE! Ali hočete z nami, ali hočete mimo nas in preko nas, ali hočete morda celo zoper nas? Odlóčite se z besedo, odlóčite se z dejanjem, odlóčite se z življenjem! Ave Maria in Amerikanski Slovenec čakata vaše odlóčitve!"

Govornik je žel za svoje krepke in odločne besede vsestransko odobravanje.

Razni zastopniki izrekajo čestitke

Zatem je bila predstavljena občinstvu ga. Ana Gliha, predsednica društva Presv. Rešnjega Telesa, katera je v lepih zbranih besedah izrazila čestitke slavljenec in glavnemu zmagovalcu ter zahvalila vse, ki so v kampanji pomagali in sodelovali pri dosegu zmage.

V imenu društva Najsv. Imena, sta čestitala slavljenec g. Bambič in g. Jančar, nato sta pa še zapela skupaj lepo znano pesem: "V Šmihelu jaz hišico imam..." — na klavir jih je spremljala ga. Jančar.

V imenu Marijine družbe je nastopila gdč. Karolina Cargolj, ki je v angleščini izrazila čestitke in pozdrave slavljenec. (Dalje pri.)

Katoliški Slovenci, podpirajte svoj list "Amerikanski Slovec"!

PO KONVENCIJI SNPJ.

1. ZMEŠANI POJMI.

P. Bernard

Konvencija SNPJ v Clevelandu je za nami in zelo se je poudarjalo ob njenem zaključku, da že dolgo vrsto let ni bila nobena konvencija Narodne Jednote tako enotna in tako soglasna ko ta. Konvencija sama je storila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi se razširil v svet vtis in ustvarilo javno mnenje, češ: to je uspeh tiste famozne brošure, ki je nekaj tednov pred konvencijo pridrevla iz Lemonta. Nič ne dvomimo, da bo SNPJ tisk z največjo naslado skušal ta vtis obdržati kar mogoče živ in to javno mnenje kar mogoče prevladajoče.

Ta okolnost nas tu za enkrat ne zanima.

Bolj nas zanima sledeče:

Zvedel sem, da so že med konvencijo nekateri delegatje, ki so iz kateregakoli razloga v opoziciji z vodstvom SNPJ, tožili po Clevelandu, da jim je lemontska brošura preprečila načrte in zmešala štrene. Povzpeli so se do trditve, da bi konvencija vrgla glavnega predsednika in glavnega urednika, če bi ne bilo brošure: Kje je nevarnost? Nekateri krogi izven SNPJ so to slišali in sedaj obžalujejo prihod brošure z neko prisiljeno ali neprisiljeno poparjenostjo, kakor se zagrizeni pristaši "svobodne misli" v SNPJ s prisiljeno ali neprisiljeno radostjo brošure vsele. In po mnenju vseh teh krogov bi se mi morali sedaj potrkati na prsi in obžalovati izdajanje brošure, češ: ustrelili smo velikega kozla — — —

Zmešani pojmi! Mi nimamo od tega prav nič, če je predsednik Narodne Jednote Janec ali Francelj. Enako nismo prav nič

izgubili in nič pridobili, če je glavni urednik Peter ali Pavel. Vreči starega predsednika in voliti novega, odstaviti prejšnjega urednika in nastavitvi novega je pri takih organizacijah večinoma stvar politike ali kvečemu taktike, ne pa stvar načel. Komur je torej lemontska brošura zmešala kake politične štrene, mu bodi povedano, da nas popolnoma nič ne zanima.

Nam ni šlo in nam ne gre za nobeno politiko v SNPJ ali napram njej. Videti pa je, da se naš boj v zadevi SNPJ jemlje v naši javnosti kot politika. Opazili smo, da celo več ali manj šolanji ljudje, ki sede v uradih raznih organizacijah in na uredniških stolčkih, mislijo, da bi se uspeh lemontske brošure pokazal takrat, če bi napravila v nasprotnih vrstah razkol in zanesla mednje razne intrige.

Tako morejo sklepati le ljudje, ki mislijo, da je politika velika reč in poglavitna naloga javnega delovanja, načela pa le boj za okrasek in simbol. Veseli nas, da smo dobili priliko, tem in takim povedati: To je zmotna! Veseli nas, da smo "ustrelili kozla" in olajšali delo na levi in desni, da bo spoznala vsa javnost eno stvar: Ne gre za osebno prerivanje in za politične intrige, ne, gre edino za načela in za jasna in popolnoma opredeljena načela brez vsakega kompromisa!

(Dalje prihodnjic.)

Reke roko umiva, pravi prigor. Katoliški Slovenci naj pa podpirajo tiste, ki podpirajo njihov katoliški list "Ave Slovenec!"

I wonder if

— Bay Kay T. Mar —

I wonder if, there are many workers, involved in recent strikes, who know what the fight is all about. I would like to know how many really want to strike, and how many are perfectly satisfied with their work and wages. If they were really free to chose to continue working under present conditions, or to strike; I would like to see how many would strike.

I wonder if, any of the workers realize, that much of that money which they pay in as union dues, is often used to hire professional sluggers to crack the skulls of their fellow workmen, who refuse to dance to the tune of the "organizers", no matter how unjust their tune might be.

I wonder how many workmen know that most of the organizers and strike leaders are individuals who are themselves too lazy to render an honest day's work for and honest day's pay. That type of men are the first to become dissatisfied, and to interfere with the work of other employees. To such, a labor union, or a strike, is merely an opportunity for personal gain. Just another racket.

I wonder how many of you have read about a certain strike leader, in the present South Chicago steel strike, who was leading the strikers against a squad of local police, who yelled the loudest, cursed the strongest before the actual battle began. But just as soon things got serious, he sneaked from the front line into the back one. He did not care how many workers had their heads split open, as long as he pulled his own out of the danger zone.

These lines were not written to condemn labor unions, or labor strikes. Labor has a right to organize; labor organizations are necessary to protect the workers against unjust treatment. Labor strikes are sometimes necessary in order to obtain for the workers what is their just due. But what the workmen should remember is: that not every union is a good union, not every organizer is a trustworthy person, not every leader is to be followed, not every strike is justified, and not every leather-lung who shouts: "Burn the factories! shoot the bosses!" is a true friend of the laboring man.

No one, in modern times, has ever made more sincere, eloquent, and just appeal for the rights of the working class than Pope Leo XIII in his encyclical on "The Condition of Labor," and yet no one ever saw the Pope standing on a soap box, and screaming: "Down with capital! To hell with the capitalists!"

There are two sides to every question; there is right and wrong in everything.

JOLLY ED PATTEN

(Cont. from page 4.)

than any kind, faithful animal that has worked all its life for people?" Which is another way of saying that there is no difference between you and a jack-ass.

This "Jugg" may not see any difference between herself and a jack-ass, but in this she is at least logical. It follows naturally from her reasoning.

"The Soul-less Woman" could not get her phantasies across to adults, so now she has begun to pick on children.

MORE SPECIFIC

Irritated Customer: "I believe, waitress, that I ordered date pudding."

Waitress: "Yes, sir, you did." Customer: "Well, perhaps I had better specify the date, I want it for today."

Naznanilo in zahvala

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je po dolgotrajni mučni bolezni v Gospodu zaspala dne 24. maja naša ljubljena hčerka

Mary Babnik

Pokojna je bila rojena 2. julija, leta 1912, tukaj v Waukeganu, Ill. K večnemu počitku smo jo položili dne 26. maja na Ascension pokopališču.

Cerkvene obrede je opravil Rev. M. J. Butala v cerkvi Mater Božje, za kar se jim iz srca zahvalujemo in Bog jim bodi plačnik, ko so pokojno hodili obiskavat za časa njene bolezni. Pokojna je spadala k društvu Marije Pomagal, št. 79, in Slovenskemu Samostojnemu društvu. Bodi izrečena tisočera zahvala tema dvema društvoma za pomoč v bolezni in za časa smrti in pogreba. Lepa hvala tema dvema društvoma za venci, ki ste ga pokojni položili v zadnji pogreb. Prisrčna zahvala tudi društvu sv. Jožefa in sv. Ane za udeležitev pri pogrebu. Toraj bodi izrečena tisočera zahvala vsem skupaj, kar ste nam dobrega storili za časa bolezni in smrti in ko ste jo hodili obiskovat, ko je ležala na mrtvaškem odru.

Hvala vsem, ki ste dali avtomobile na razpolago pri pogrebu. Posebna zahvala pa še Mr. Joseph Nemanichu za tako lepo urejen pogreb in ga rojakom toplo priporočamo. Hvala tudi onim, ki ste prišli iz Kenosha pokojno obiskat, ko je ležala na mrtvaškem odru.

Za svete maše so darovali sledeči: Mrs. Frances Zupec iz Barberton, Ohio, Mrs. Johana Kirn, Mr. in Mrs. Jakob Smole, Mr. in Mrs. Emil Jurkovic, Mr. in Mrs. Frank Petric & family, Mr. in Mrs. Frank Govekar, Miss Frances Detevic, Mr. John Heraver & family, Miss Agnes Ivanetic, Miss Emily Bergant iz Kenosha, Mr. in Mrs. Frank Poglajen, Mrs. Agnes Poglajen, Mr. in Mrs. Charles Mueller, Mrs. Mary Krainc, Mrs. Johana Varsck, Mrs. Katherine Varsck, Mr. Joseph Slana Jr., Girls of the Griess Pfleger Co.

Za rože so sledeči darovali: Mr. in Mrs. Jacob Babnik Jr.; Mr. in Mrs. Thomas Troha, Mr. in Mrs. Frank Jereb, Mr. in Mrs. Anton Baspalec & family, Mr. in Mrs. Jacob Mivsek & family, Mr. Martin Mivsek, Mrs. Petkovsek & son, Miss Mary Smole, Miss Sonhla Smole, Mrs. Rose Jurkovic, Mr. in Mrs. Andrew Ogrin, Mr. in Mrs. Jasper Drasler, Mr. in Mrs. Joseph Nemanich, Mr. in Mrs. Dolence & family, Mr. in Mrs. John Owen iz Kenosha, Mr. in Mrs. Anton Skerbec & family, Mrs. Johana Gostisha, Mr. Jacob Kosir & family, Mrs. Josephine Mozina, Miss Mary Hibel, American Steel & Wire Co., Galvanizing Dept., Girls of the Griess Pfleger Co., Griess Pfleger Welfare Club.

Toraj naj bo izrečena še enkrat prisrčna zahvala vsem skupaj. Žalujoci ostali: MARY MIVSEK, mati; FRANK MIVSEK, oćim; JACOB in JOHN BABNIK, brata; FRANCES BABNIK, sestra.

Waukegan, Ill., 4. junija 1937.

Jacob Gerend Furniture Co.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podvevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

704-706 North 8th Street, Sheboygan, Wis. Telephone: 85 — Res. 4680-W

“ČRNA ŽENA”

ZGODOVINSKA
POVEST
Priredil Javoran

“Nigana,” jo je strogo zavrnil mož, “ti si verolomna, ti si mi bila nezvesta. Stokrat si ravnala zoper svoje dolžnosti; zato me je pa duhovnik v Bjelini odvezal od moje besede. Prost sem in svoje življenje sem daroval cesarju!”

“Radko! Radko! Ali je res? Ti si prost? Osvobodil si se? — Nigane ne poznaš več? Nigana ti je tuja, preslaba; več ne maraš zagorele ciganke! . . . Zopet hočeš proč med divje gore, k zlatolasi ženi! . . . Toda prisegam ti pri svetlih zvezdah, da ne smeš biti srečen z njo, tega nikdar ne pustim. — Za teboj pojdem, če treba na konec sveta, in če te najdem pri njej, umorim njo in tebe!”

“Nigana, brzdaj svojo strast,” je rekel mož žalostno, “saj nimaš vzroka, da bi postala ljubosumna . . . Zalke v svojem življenju ne bom videl nikdar več. Ne pojdem več med gorenjske gore, marveč v krvavo vojsko; tam me bo sprejela blede smrt v svoje naročje. Če bom umrl za domovino, bom vsaj vedel, zakaj sem živ.”

“O, Radko, ljubi Radko, tudi smrti te ne pustim! Svoje življenje moraš dati meni in nikomur drugemu in tudi smrti ne! . . . Kri, rožna kri na tvojem lepem obrazu! — ne, ni mogoče, pri tej misli se kar tresem! — Rajša, kakor da bi videla tebe mrtvega, rajša umrjem jaz! . . . V vojsko ne smeš! Naročila bom svojim rojakom, da te bodo skrivaj odpeljali, tako da te cesar ne bo nikdar več dobil!”

“Nigana, nikar ne ravnaj nepremišljeno. Moja služba je neizprosna; kdor bi položil le roko na me ali če bi pokazal le najmanjšo znamenje nasilja, ga moram prebosti, pa če si tudi ti ali tvoji rojaki!”

“Mene prebosti?” je divje kriknila ciganka, “prebodi me, tu stojim pred teboj, mirno in tiho — le zabodi mi meč v srce in potem greš lahko k svoji beli punčari! . . . Svojo dušo si mi že tako vzeli in brez tvoje duše zame ni življenja!”

Pri teh besedah je ciganka odstopila par korakov od njega in obstala mirno kakor drevo.

“Grozna si, Nigana,” je vzdihoval France, “s svojim početjem onesrečiš sebe in mene! Premislil vendar, na straži ne smem govoriti z nikomur . . . Zdaj sem te poslušal tako dolgo in če se to izve, bom moral za to pretrpeti težke kazni, ali bom moral iti celo v ječo. Pojdi, Nigana, pojdi proč!”

“Zaradi mene ti ni treba trpeti kazni, ljubi, dobri mož! Toda tako te vendar ne smem zapustiti . . . Zopet te moram videti — zopet te moram imeti!”

Od dalje se je začel vojaški klic.

“Za božjo voljo te prosim, Nigana pojdi proč!” jo je silil France; patrola prihaja; če te najdejo tukaj, sva oba izgubljena.”

“Ne bodo me videli, že grem, Radko. A še te moram videti. Povej, Radko, boš-li jutri ob tej uri zopet tukaj?”

“Da, še dve noči bom stal tu na straži; toda vedi, da na straži ne smem govoriti; to je strogo prepovedano.”

“Samo prišla bom, Radko; saj ti ni treba z menoj govoriti.”

“Ti pa govoriš z menoj in vendar jaz ne smem na nič drugega paziti kakor na stražo . . . Ti se ne moreš zdržati, da bi

ne govorila, jaz pa ne smem prelomiti svoje dolžnosti. Boljše bo, da zamenjam svojo stražo z drugim mestom . . . Toda pojdi proč, Nigana, — pojdi — pojdi! Če te najdejo tu, te bodo vjeli in zaprli.”

“Ne grem, dokler mi ne obljubiš, da prideš jutri zopet. Ne bom govorila s teboj — niti besedice ne, — samo da te bom videla in da bom pri tebi!”

“Da, jutri zopet pridem, Nigana, toda sedaj teči, da te ne opazijo!”

Strastno mu je stisnila še roko v slovo in nato je skočila kakor verveca v grm in izginila v njem — — —

Naslednji večer je Bregar zopet stal na svojem navadnem mestu na straži. Še dve uri je manjkalo do časa, ob katerem je prejšnji večer prišla ciganka. S strahom je mislil France nanjo. Kakor ur dolgo so se mu zdele minute. Slednjič se je zaslislalo lahno šuštenje in naenkrat je kakor iz tal izrastla stala pred njim Nigana. France je kakor navadno zaklical: “Stoj, kdo tu!” Nigana je prekrizala roki na prsi, uprla žalostno svoj pogled v njegov obraz in se ni ganila z mesta.

Nekaj časa sta stala oba kakor okamenela in si zrla drug drugemu v oči, nato je položil mož prst na usta in začel vojaško meriti svoje korake semtertja. Nigana mu je dolgo sledila korak za korakom. Ko je slednjič obstal pred jelševim grmom, se mu je vsedla krotko kakor jagnje k nogam, a ni zinila nobene besedice. Ker je tudi on molčal dalje, je začela žena napol glasno jokati. Njeno stokanje mu je seglo globoko v srce, zato je začel zopet hoditi semtertja. — Nigana je sedela dalje, si podpirala glavo z rokami in začela peti neko smrtno žalostno pesem. Pela je — v ciganskem jeziku — čisto tiho, skoro šepetajoče, tako da je mož jedva mogel razumeti posamezne besede:

“Ah, zapuščeno deklico
smrt blede vabi že na pir;
potoček vroč, krvavordeč —,
v nje srce je njegov izvir.”

Mož se ni mogel več zdržati. Hotel je teči k nji, da bi jo potolažil. Toda že je izginila — brez sledu. Zaman se je oziral na vse strani, nikjer je ni mogel opaziti.

Žalostno in počasi so minevale nadaljne ure. Tedaj je naenkrat, ravno preden je France zapustil stražo, zopet nekaj zafrotalo pred njim — bila je zopet Nigana.

“Radko, ljubi Radko!” mu je šepetala ciganka vsa zasopla, “prosim te, pridi še enkrat! Pridi zopet jutri! — Kajne, saj prideš?”

“Gotovo, Nigana, bom prišel,” ji je odgovoril mož, “vendar jokati ne smeš nič več in tako žalostna ne smeš biti!”

Ciganka je globoko zastokala in vzdihnila in že je izginila izpred Francetovih oči. Iz dalje se je začel še hreščec krik in nato nekaj zamolklih zvokov in zopet je bilo vse mirno. — — —

Naslednjo noč je Nigana ravno o polnoči zopet prišla na navadno mesto. A topot ni bila sama. Spremljala jo je precejšnja četa njenih rojakov, ki so se pa skrili v bližnji okolici. Nameravali so izvršiti neko drzno dejanje; toda vse priprave in namere so bile zastonj, zakaj France Bregar ni več prišel; ni prišel, ker ni mogel.

IZ SLOV NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

ričo, četudi je že 31 let v tej deželi. Z njo je tudi potovala Mrs. Margaret Lukas, njena hčerka in sin William. Povabili so me naj jih obiščem na Willardu. Seveda, če bo kedaj prilika nanesta, pa ne vem kedaj bo to. Hvala lepa za povabilo.

Tako nam je potekal čas, da sami nismo vedeli kako hitro. Predno pa končam, moram še omeniti, da je p. John postal sedaj že pravi čebelar in dne 28. maja je imel že prvi čebelni roj. Marsikaj zanimivega mi je povedal o čebelarstvu. Je v resnici strokovnjak v tem in bi mu svetoval, da prične s čebelarstvom učnim tečajem. Naši čebelarji bi se od njega veliko naučili. Čudil sem se, da je kljub letom še tako krepak, da poleg čebelarstva opravlja tudi sadjarstvo delo in tako je vedno zaposlen pozno v noč. Njegov čebelnjak je popolnoma vreden kot v domovini in panji so izdelani v dva nadstropja. Ima čistilnico za med in druge naprave. Povem, da sva se marsikaj pogovorila glede čebelarstva, da se tako izrazim. Ob enem mi je Father John naročil da vas bralce tega lista opomnim, da vsi ki ste vprašali za med, da pridete sami ponj to poletje in boste vsi postreženi; ravno tako tudi Mrs. Kokovšek v Clevelandu. Father John je letos že prvič “prešal” in sicer v ponedeljek 31. maja in tako sem bil tudi jaz deležen nekoliko teh zdravil. Rojaki, pohitite na to romarsko pot in boste deležni vseh dobrot.

— Končno se vsem še enkrat zahvalim za vso gostoljubnost; tudi mami Snežic. — Srečno smo prišli zopet domov in sedaj obujamo spomine na prelepi Marijin kraj. — Pozdravljeni.

John Dolcic

KAMPANJSKI AGITATORJI POZOR!

Vsi oni, katere smo že s posebnim dopisnico opozorili, da naj čimprej vrnejo svoje kupone, ki so jih dobili za nove poslane naročnike tekom kampanje, se še enkrat uljudno prosijo, da naj čimprej kampanjske kupone vrnejo Upravi “Amer. Slovenca” ter si iz kataloga izberejo zaželjene nagrade. Uprava želi, da vse nagrade skupaj naroči, ne pa vsako posebej. Prosimo, da vsi, ki se jih to tiče skušajo čimprej svoje kupone vrniti ter sporoče kake nagrade želijo, da se zadeva zaključi in uredi. — Uprava “Am. Slovenca”.

CESTNA ŽELEZNICA ZVIŠA PLEAČNA

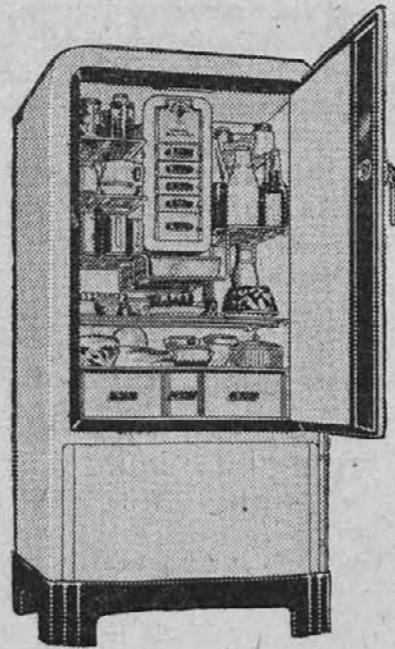
Chicago, Ill. — Vodstvo tukajšnje družbe cestnih železnic je pristalo na to, da se zviša osobju plače za tri cente na uro, in dalje, da se uvede 40 urni delovni teden z enotedenskimi plačanimi počitnicami vsako leto. Delavska unija bo glasovala glede sprejema ali zavrnitve tega predloga prihodnji ponedeljek. Unija je pred nekaj dnevi stavila zahtevo po povšku 10 centov na uro, zato je negotovo, ali bo sprejela ta znatno neugodnejši predlog družbe.

Katoliški Slovenci, podpirajte svoj list “Amerikanski Slovenec”!

Več in več Chicažanov

nadomešča druge vrste
refrigeratorje z

SERVEL ELECTROLUX

Nikakih premikajočih se delov, da bi se izrabili
Prihranite več
z Electrolux

TIHI PLINSKI REFRIGERATOR

★ Uporabljajte Electrolux mesec dni — potem boste tudi vi vedeli, da Electrolux ne stane — marveč plačuje!

Electrolux plačuje sam za se s tem, ko vam prihrani denar. Daje vam prihranke višje, kakor navadni avtomatični refrigerator. Electrolux stane manj za obratovanje. Nadaljeval bo z nižjimi obratovalnimi stroški skozi dolga leta, ker Electrolux nima masinerije ki bi se izrabila — da bi se morala nadomestiti!

Samo Electrolux nudi vse te velike prednosti

- ★ Nikakih premikajočih se delov, da bi se izrabili
- ★ Neprestani nižji obratni stroški
- ★ Stalna učinkovitost
- ★ Stalna tihota
- ★ Prihranki, ki plačujejo zanj in dosti ledenih kock

Prvo plačilo nekoliko dolarjev postavi Electrolux v vaš dom. Preostanek se lahko plača v malih mesečnih obrokih. Vzame tri leta za plačilo, ako potrebno.

MODERN COOKERY . . . CONSTANT HOT WATER . . . SILENT REFRIGERATION . . . GAS HEATING
THE PEOPLES GAS LIGHT AND COKE COMPANY
FRONT WASH GOOD

ZA OBNOVITEV VAŠE ZAVAROVALNINE

proti ognju, tornadu in avto nezgode, kakor tudi, kadar potrebujete notarska dela, pokličite me po telefonu: KENMORE 2473-R ali se pa zglasite pri:

JOHN PRISEL

15908 Parkgrove Avenue
CLEVELAND OHIO

ZASTOPNIK “AMERIKANSKEGA SLOVENCA” IN
PRODAJALEC HIŠ.

Pisano polje

J. M. Trunk

Rusija obzidana.

Menda ni nobeno bahanja, da imajo sedanji Rusi dobro orožje. Rdečim poskakuje nad tem srce, ampak tudi nevtralni opazovalci to pri- poznavaajo. Sovjeti so zdaj prav uradno izdali, da je Rusija obdana s pravim kitajskim zidom samih trdnjav. Malo sumljivo je sicer, da bi vlada to naravnost razglasila, ko se drugače vojaške zadeve držijo kolikor le mogoče tajno, pa bodo Sovjeti imeli svoje razloge, ako povejo svetu, da so skoroda nepremagljivi. Miljarde za vojaške namene morajo nekam iti, samo za obleko in hrano ne bodo izdane. Nastane pa vprašanje: Ali je treba sovjetsko domeno obdati s takim neprodornim zidom? Ali se Sovjeti zanj bojijo? Če je komunizem rešitev za vse, kakor trobijo, bodo vsaj polagoma tudi drugi prišli do te rešitve in Sovjeti sami jim jo usiljujejo na vse mogoče načine, in vsaj ruski komunizem bi ne bil ogrožen, vsaj ne v teku daljše dobe in daljših razvitkov. Čemu toraj tak zid? Ako pa komunizem ni sredstvo za rešitev, ni resničen v vsem, potem držijo prefrigani sovjetarji lahko za nekaj časa Rusijo v svojem komunizmu, in ga varujejo pred zunanjo nevarnostjo z nekimi kitajskimi zidom, za vedno pa ga ne bodo mogli, in prav ta šmentani zid kaže, da Sovjeti sami niso dosti prepričani o resnici komunizma, ko ga tako skrbno varujejo z zidom.

Med Nemci in še drugje.

Amerikanec piše iz rajha: The general consensus of opinion is that the youth are lost to the Church, almost completely. However, the older people come to church as never before, and persecution has strengthened their spirit. Moreover, the future without the youth is horrible. The Hitler Youth is the damnable thing I had heard it to be. Ceaseless propaganda is having it natural effect.

Nobody writes anything in Germany if they can help it, and when people talked to me about the Nazis, they made sure the door was closed first.

Pritisk je strašen in ima že svoje osodne posledice. Mladina je izgubljena za katoliško stvar. Ali pride nazaj, ko se borba še poostri? Stari? In njih mladina zoper nje same? Pol nemškega naroda je že šlo s protestantizmom, morda gre zdaj še druga polovica. Izgleda tako. Katoliška cerkev bo trpela, uničena ne bo, dasi morda uničena med Nemci.

Kako pa med Nemci v Avstriji? Nekaj pepela je na površju, pod pepelom pa tli naprej. Nemški krščanski so-

cialci so bili prežeti nacionalističnega duha do skrajnosti in so še danes, ampak hitlerjanski duh med mladino in še v drugih krogih jim podira, kar hočejo ustanoviti s stanovsko Avstrijo. Nemški dnevnik na Koroškem piše: “Poguma za frontni boj! Nacionalisti skušajo v zadnjem času izobešati na stolpih katoliških cerkva kljukaste zastave, množijo se tožbe, da prikazuje zapeljana mladina očitno protiversko zadržanje, avstrijske naciste je zgrabilo nekaj kulturno — bojnega duha, ki je značilen za Nemčijo v njenem boju proti cerkvi in krščanstvu. Danes gre za zadnjo veliko odločitev, katere ne bomo izsilili z obrambo, marveč z napadom. Odstranite s poti obrekovalce in nadležneže, frontni duh naj preide v dejanje!”

Veliko pove tak poziv. Tako med Nemci v rajhu in v Avstriji. Drugje ni dosti boljše. Med Nemci gre za nacizem, pa cika vse na protiversvo, pri drugih gre za komunizem, pa je zadi enako le brezversvo in nagi materializem. Ateistični krogi pokazujejo na ta protiverski porast. Brezdomno obstaja, katoliška cerkev stoji v hudi borbi vsepovsod. Ali podleže? Isti ateistični krogi ji napovedujejo konec, ampak doživeli bodo morda še hujše izgube pri članih, konca katoliške cerkve pa ne bodo nikoli doživeli, ker cerkev ni nobena človeška ustanova. Katoličani se pa morajo boriti, ako nečajo izgubiti, in vsaj Nemci so močno na tem, da izgubijo.

Blagajno so odnesli

Nekje noči so še neizsledeni neznanci vdrli v pisarniške prostore trdke Našička v Dolnji Lendavi in odnesli okrog 6000 kg težko blagajno katero so neopazno pretovorili na težak voz in jo odpeljali ven iz mesta ter jo na nekem travniku s silo odprli. Pobrali so par tisoč dinarjev gotovine in izginili.

Pod kolesi

V okolici Celja je neki kolesar povozil na cesti 62 letno krojačevo ženo Alojzijo Povše iz Nove vasi pri Celju, ki je dobila večje poškodbe na glavi in tudi notranje je močno poškodovana.

Širite in priporočite list “Amerikanski Slovenec”!

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN I. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer

LEPA JE

“GORENJSKA”

LEPŠEGA KRAJA NI...

Knjiga “GORENJSKA” vsebuje nad 310 strani. Ilustrirana z številnimi slikami gorenjskih mest, trgov in vasi, ter številnih znamenitih planinskih in drugih krajev, ki krase lepo Gorenjsko. Naročite si jo radi sebe, da vidite svoj domači kraj v slikah, pa tudi radi svoje mladine, da vidi vaš rojstni kraj. Knjiga stane s poštnino \$1.50

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, -:- Chicago, Illinois

Tudi katoličanom
ne bo škodovalo
če se držimo gesla:

Svoji k svojim!

“tiskarna Amerikanski Slovenec”

tiska vse vrste tiskovine, lično in točno za organizacije, društva, in posameznike. Cene zmerne delo dobro. Vprašajte nas za cene, predno oddaste naročilo drugam.

1849 W. Cermak Road

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois